

## Zorii unei alte dimineți...

Florin-Cezar CĂLIN

---

Cândva știam să zbor cu demnitate,  
(ca eu să nu las urme pe pământ)  
-Dar tu cu o ușoară urmă-n gând!  
M-ai doborât ... chiar cu seninătate.

Am încercat să-mi caut existența,  
(dar erau mulți aceea ce-o doreau).  
- Și explorând cu mine tot sperau!  
Că-i vor afla până și ... chintesența.

"- Să trec neobservat? - Nu-mi vine-n minte!",  
- Ca să continui cred că n-are rost!  
Așa gândeam în mine (ca un prost),  
(căci nu găsesc acum alte cuvinte).

Până-ntr-o zi când visul mi-ai curmat,  
- Și-ai devenit curând o entitate!  
Pe care cred că sigur nu se poate,  
Să o ignor, fără să fac păcat.

Când cerul s-a deschis, el, infinitul,  
- În inimă cu tine a pătruns!  
- Fără' să mă-ntrebe sau să dea răspuns,  
La întrebarea: - Cum e cu iubitul?.

Acuma știu ce-seamnă ca să zbori,  
- Sau cum e să descoperi veșnicia!  
Ce totdeauna este temelia,  
Acestor minunate zile-n zori.

Brăila, august 2017